

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]
sering og forenkling af EF's fælles regler vil selv sagt også få umiddelbar virkning for forholdene ved den dansk-tyske grænse.

Af *Lennart Larson* (V) til indenrigsministeren (8/8 75):

„Hvorledes vil ministeren sikre, at hensynet til den enkelte borger og til samfundet ikke tilsidesættes under konflikter mellem kommunalbestyrelser og højere kommunale embedsmænd?“

(Spm. nr. 302).

Begrundelse.

I maj måned offentliggjorde Danmarks Jurist- og Økonomforbund en betænkning, som forbundet selv havde udarbejdet om de problemer, der kan opstå, når en kommunal forvaltningschef opdager, at beslutninger truffet af borgmestre eller kommunalbestyrelser er ulovlige. Jurist- og Økonomforbundet foreslog, at forvaltningschefen kunne forlange sagen optaget på kommunalbestyrelsens dagsorden, og hvis dette ikke førte til en ændret afgørelse, havde forvaltningschefen pligt til at underrette tilsynsmyndigheden. Endelig skulle alle afskedigelser af forvaltningschefer godkendes af tilsynsmyndigheden. Forslaget er pure afvist fra kommunal side og også af indenrigsministeren som krænkende for kommunalbestyrelserne og „traditionerne“ i dansk kommunalforvaltning. Herefter har Jurist- og Økonomforbundet meddelt, at det ville tilråde sine medlemmer i sådanne sager fremtidig straks at henvende sig til deres fagforening, der så kunne forhandle med kommunen/amtsskommunen.

Det forekommer mig, at denne debat helt har vendt problemerne på hovedet. Det er klart, at der er hensyn at tage til forvaltningschefer, til kommunalbestyrelser, amtsråd og borgmestre. Men det vigtigste for folketing og indenrigsministerium må være, at den enkelte borgers rettigheder ikke krænktes ved konkrete afgørelser af kommunalbestyrelserne. Ej heller må disse afgørelser være i strid med elementære retsprincipper i grundloven eller i dansk forvaltningsret. Men dette interesserer man sig tilsyneladende mindre for.

Udgangspunktet for debatten er i øvrigt det forhold, der kan opstå, når en borgme-

ster hvert 50. år begår bedrageri over for kommunekassen. Men det er jo ikke dette problem, der optræder i hverdagen. Det er spørgsmålet om, hvorvidt afgørelser, der rammer enkelte borgere, er i overensstemmelse med f. eks. planlove, vejlove, miljølov. Det er skøn over, hvorvidt kommunalbestyrelsen eller borgmesteren har overholdt kommunestyrelsesloven, skolestyrelsesloven, socialstyrelsesloven osv., eller det er måske spørgsmålet om — og det er tilsyneladende en situation, der optræder hyppigere og hyppigere — om en afskedigelse er udtryk for en politisk magtfordrejning.

Jeg finder det rimeligt, at forvaltningschefer i sådanne sager kan henstille, at sagen optages på kommunalbestyrelsens eller amtsrådets dagsorden. Hvis dette nægtes, må forvaltningschefen være berettiget til at underrette tilsynsmyndigheden, alt under hensyn til borgernes rettigheder og retssikkerhed. En lang række sager fra diverse kommunalbestyrelser og amtsråd inden for det sidste års tid har desværre vist, at de nævnte problemer har mere end teoretisk interesse.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (18/8 75):

Jeg er enig med hr. Lennart Larson i, at den enkelte borgers rettigheder ikke må krænktes gennem ulovlige kommunalbestyrelsesbeslutninger, men efter min opfattelse vil det ikke indebære nogen forbedring af retssikkerheden for den enkelte borger, såfremt kommunale forvaltningschefer i sidste instans skulle være berettiget til at indberette ulovlige afgørelser for tilsynsmyndigheden. Tværtimod ser jeg på længere sigt en fare for, at en sådan adgang ville indebære en tendens mod at „politificere“ forvaltningschefen og dermed hæmme ham i udførelsen af hans pligt til sagligt og loyalt at rådgive kommunalbestyrelsen. Forvaltningschefens adgang til at rette henvendelse til tilsynsmyndigheden vil endvidere uden tvivl få uheldige følger for det tillidsforhold og samarbejde mellem kommunalbestyrelse, borgmester og forvaltningschef, som er nødvendigt for, at en kommune kan fungere helt tilfredsstillende i det daglige. På den anden side vil forslaget næppe sikre borgeren mod kommunale ulovlige afgørelser, da forvaltningschefen i givet fald kun kan for-